

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างวิธีสอนโดยใช้เทคนิคการสร้างไคอะแกรมกับวิธีสอนปกติ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนและสรุปผลการวิจัยครั้งนี้ คือ

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างวิธีสอนโดยใช้เทคนิคการสร้างไคอะแกรมกับวิธีสอนปกติ

5.2 สมมติฐานของการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างวิธีสอนโดยใช้เทคนิคการสร้างไคอะแกรม แตกต่างจากผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนปกติ

5.3 การดำเนินการวิจัย

5.3.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2538 กลุ่มโรงเรียนไพศาลวิทยา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกุสุมาลย์ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร จำนวน 8 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 184 คน

5.3.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2538 โรงเรียนบ้านโพนแพง (เจริญนันทอุทิศ 5) สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกุสุมาลย์ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร จำนวน 2 ห้องเรียน

มีนักเรียนจำนวน 64 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 64 คน

การแบ่งกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว ผู้วิจัยต้องการแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยที่ทั้ง 2 กลุ่มจะต้องมีลักษณะใกล้เคียงกันจึงทำการสุ่ม (Random Assignment) กลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 32 คน โดยวิธีจับฉลากแบบจับแล้วใส่คืน แล้วใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างหนึ่งกลุ่มเป็นกลุ่มทดลอง (Experimental Group) ได้รับการสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการสร้างไคอะแกรม และให้กลุ่มตัวอย่างที่เหลืออีกหนึ่งกลุ่มเป็นควบคุม (Control Group) ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีสอนปกติ

5.3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

5.3.3.1. แผนการสอนการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสร้างไคอะแกรม สำหรับกลุ่มทดลอง จำนวน 20 แผนการสอน

5.3.3.2 แผนการสอนการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนปกติ สำหรับกลุ่มควบคุม จำนวน 20 แผนการสอน

5.3.3.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

5.3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.3.4.1 ระยะเวลาในการทดลอง

การทดลองกระทำในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2538 การทดลองแต่ละกลุ่มใช้เวลาทดลองวันละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที สัปดาห์ละ 5 วันเป็นเวลา 4 สัปดาห์รวม 60 คาบ

5.3.4.2 ขั้นตอนในการทดลอง

1. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยผ่านการหาประสิทธิภาพและการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว

2. ดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนทั้ง 2 กลุ่ม กลุ่มทดลองสอนโดยใช้เทคนิคการสร้างไคอะแกรม ส่วนกลุ่มควบคุมสอนด้วยวิธีสอนปกติ ให้ความในการสอนกลุ่มละ 60 คาบ โดยเป็นการสอนตามตารางสอน ซึ่งนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษสัปดาห์ละ 15 คาบเท่ากัน ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการตกลงกับ

ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนบ้านโพนแพง (เจียรนวนนท์อุทิศ 5) ในการจัดการเรียนการสอนตามเงื่อนไขดังกล่าว

3. ทดสอบหลังการทดลอง (Post-test) กับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบชุดเดิมที่ใช้ก่อนการทดลอง

4. ตรวจสอบผลการทดสอบแล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

5.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

5.4.1 การวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ Item Analysis Program (IAP)

5.4.2 ในการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หาค่าสถิติ t-test โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS/PC+(Statistical Package For Social Sciences/ Personal Computer Plus)

5.5 สรุปผลการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคการสร้างไคอะแกรมแตกต่างจาก นักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.6 ข้อเสนอแนะ

5.6.1 ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

5.6.1.1 บทอ่านที่ผู้วิจัยใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นบทอ่าน 4 ประเภท ซึ่งผู้วิจัยได้สอนตามลำดับดังนี้ คือ บทอ่านที่แสดงเหตุและผล บทอ่านที่แสดงการพรรณนารายละเอียด บทอ่านที่แสดงลำดับเหตุการณ์ บทอ่านที่แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่าง แต่จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า บทอ่านที่นักเรียนมีความสามารถในการสร้างไคอะแกรมได้ดีที่สุดคือ บทอ่านแสดงลำดับเหตุการณ์ บทอ่านแสดงการพรรณนารายละเอียด บทอ่านแสดงการเปรียบเทียบความแตกต่าง และบทอ่านแสดงเหตุและผล ตามลำดับ ดังนั้นในการ

จัดการเรียนการสอน ครูจึงควรเรียงลำดับในการสอนบทอ่านต่าง ๆ ตามลำดับความยากง่าย และความสนใจของเด็ก ควรจะเป็นบทอ่านที่เด็กสามารถทำได้ดีที่สุดก่อน เพื่อให้เด็กคุ้นเคยกับการเรียนโดยใช้ไคอะแกรมทั้งนี้เพราะ เด็กในระดับประถมศึกษาจะต้องใช้เวลานานในการพัฒนาความคิดรวบยอดให้เกิดขึ้นได้

5.6.1.2 ในการสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการสร้างไคอะแกรม เป็นเทคนิคการสอนที่นักเรียนต้องใช้กระบวนการในการทำงานกลุ่ม ดังนั้น การแบ่งกลุ่มการทำงานของนักเรียน ควรจะมีหลายรูปแบบ โดยปกตินักเรียนมักจะจับกลุ่มตามความสนใจ เช่น เด็กเก่งจะจับกลุ่มกัน และปล่อยให้เด็กเรียนอ่อนอยู่ด้วยกัน ซึ่งทำให้การทำกิจกรรมไม่ประสบความสำเร็จ ครูจึงควรคละระหว่างเด็กเรียนเก่งกับเด็กเรียนอ่อน เพื่อฝึกให้เด็กรู้จักทำงานกลุ่มร่วมกัน และเปิดโอกาสให้เด็กเรียนเก่งได้ช่วยสอนเด็กเรียนอ่อน ในการแบ่งกลุ่มนั้นควรจะใช้วิธีการหลาย ๆ อย่าง เช่น การจับฉลากบัตรคำ บัตรภาพ การนับหมายเลข การใช้เกมหรือการเล่นเกม เป็นต้น ซึ่งการแบ่งกลุ่มด้วยกิจกรรมนี้จะเป็นการเร้าความสนใจ และเตรียมพร้อมที่จะเรียนในชั่วโมงนั้น ๆ อย่างไรก็ตามครูไม่ควรจะใช้เวลาในการแบ่งกลุ่มมากเกินไป

5.6.1.3 ในการสอนโดยใช้เทคนิคการสร้างไคอะแกรมเป็นการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนทำไคอะแกรมจากการอ่าน ซึ่งเป็นกระบวนการรับรู้ และถ่ายทอดความเข้าใจให้แก่ นักเรียน ผู้เรียนต้องใช้กระบวนการคิดในการเขียนไคอะแกรมจากบทอ่านนั้นออกมา ในระยะแรก ๆ นักเรียนอาจจะขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาและไม่กล้าแสดงออก ครูจึงควรให้กำลังใจและให้ความช่วยเหลือ รวมทั้งให้โอกาสแต่ละคนอย่างทั่วถึง จะช่วยสร้างให้นักเรียนมีความมั่นใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ครูต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล สภาพความพร้อมของร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา และพื้นความรู้เดิมของนักเรียนแต่ละคนด้วย

ข้อสังเกตในการทดลองสอน

1. ในการเลือกเนื้อหาที่นำมาใช้ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกเนื้อหาตามโครงสร้างของงานเขียน 4 รูปแบบ ได้แก่ บทอ่านที่แสดงเหตุและผล บทอ่านที่แสดงการพรรณารายละเอียด บทอ่านที่แสดงลำดับเหตุการณ์ และบทอ่านที่แสดงการเปรียบเทียบ ความแตกต่าง จากการสังเกตในระหว่างทำการทดลองพบว่า บทอ่านที่นักเรียนให้สนใจและกระตือรือร้นในการเรียนมากที่สุดคือบทอ่านที่แสดงลำดับเหตุการณ์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบทอ่านที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการทดลองมีเนื้อหาเป็นนิทานสั้น ๆ มีคติสอนใจและเป็นเรื่องเกี่ยวกับสัตว์ต่าง ๆ ซึ่งอยู่ในความสนใจของเด็กอีกทั้งบทอ่านดังกล่าวยังเป็นเรื่องที่เด็ก

มีความรู้หรือประสบการณ์เคยได้อ่านหรือได้ฟังมาก่อน พอนำมาเขียนเป็นภาษาอังกฤษซึ่งเป็นการนำเสนอที่ต่างออกไป เด็กจึงให้ความสนใจเป็นอย่างมาก เช่นเรื่อง The dog in the stream, The lion and the mouses, Wolf! Wolf! สำหรับบทอ่านที่เป็นสารคดี เช่น เรื่อง How can a hummingbird stand still in the air? ความสนใจในการเรียนของเด็กจะลดลง เป็นต้น นอกจากนี้ภาพประกอบในบทอ่านยังเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งจากการสังเกตบทอ่านที่มีภาพประกอบเกี่ยวกับสัตว์ หรือสัตว์ประหลาด เช่น ไคโนเสาร์ นักเรียนจะให้ความสนใจมาก และทำให้เด็กไม่เบื่อหน่ายในการเรียน และครูยังใช้ในการนำอภิปรายเพื่อกระตุ้นและเป็นการเร้าความสนใจให้แก่เด็กด้วย

2. ในการฝึกให้นักเรียนรู้จักการสร้างไคอะแกรม ผู้วิจัยได้ใช้เรื่องง่าย ๆ เพื่อให้เด็กคุ้นเคยกับการทำไคอะแกรม โดยเป็นบทอ่านทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษเพื่อฝึกให้นักเรียนรู้จักโครงสร้างของงานเขียนประเภทต่าง ๆ โดยบทอ่านที่นำมาฝึกนั้นเป็นบทอ่านสั้น ๆ แล้วนำมาเขียนเป็นภาษาอังกฤษซึ่งเป็นคำศัพท์ที่นักเรียนผ่านมาแล้วในช่วงแรกผู้วิจัยได้อธิบายให้นักเรียนรู้จักบทอ่านแต่ละประเภทก่อน จากนั้นจึงแนะนำไคอะแกรมในแต่ละรูปแบบและเขียนไคอะแกรมสรุปความจากบทอ่าน ให้นักเรียนดูก่อนดำเนินการวิจัยเพื่อเป็นการทดสอบนักเรียนว่ามีความเข้าใจในโครงสร้างงานเขียนแต่ละรูปแบบหรือไม่ ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนเขียนเรื่องเป็นภาษาไทยเป็นกลุ่มตามโครงสร้างงานเขียนทั้ง 4 รูปแบบ พร้อมทั้งทำไคอะแกรม สรุปเรื่องนั้น ๆ ปรากฏว่านักเรียนทำได้เป็นอย่างดี ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเมื่อนักเรียนเข้าใจในโครงสร้างของงานเขียนนักเรียนจะสามารถทำไคอะแกรมสรุปความได้

3. ในการเขียนไคอะแกรมของนักเรียนแต่ละกลุ่ม บางครั้งนักเรียนจะเขียนข้อความโดยการลอกมาจากบทอ่านทั้งหมด โดยที่ไม่ปรับภาษาเป็นของตัวเองซึ่งในจุดนี้ไม่ถือว่าเป็นความผิด แต่ครูควรชี้แจงและแก้ไขให้ถูกต้อง

4. การสอนโดยใช้เทคนิคการสร้างไคอะแกรม ต้องใช้กิจกรรมกลุ่มในขณะที่ทำงาน ในระยะแรกของการทดลอง นักเรียนจะยังไม่เข้าใจบทบาทของการเป็นสมาชิกที่ดีในกลุ่ม ครูควรชี้แจงและย้ำถึงการแสดงบทบาทของสมาชิกที่ดีของการทำงานกลุ่ม

5. ในการสอนบทอ่านบางเรื่องนักเรียนจะต้องหาคำศัพท์เพิ่มเติม จาก Dictionary ในช่วงนี้ผู้สอนต้องควบคุมเวลาให้ดี ครูควรเน้นถึงการวางแผนและการแบ่งงานภายในกลุ่มจะช่วยให้งานเสร็จทันเวลา

6. ในขั้นตอนที่ 5 ของการสอนคือ การทำกิจกรรมเสริมทักษะทางภาษา ผู้เรียนจะได้ปฏิบัติกิจกรรมทางภาษาอย่างเป็นอิสระเพื่อเสริมทักษะทางภาษา เช่น การเล่นเกม กิจกรรมปริศนาอักษรไขว้ กิจกรรมบางอย่างในช่วงนี้ ครูต้องสร้างวินัยในการทำงาน

ของนักเรียน มีการวางแผนใจ จะให้ผู้เรียนทำอะไร ส่งงานเมื่อไร และจะมีการตรวจสอบอย่างไร เป็นต้น จะทำให้ทราบปัญหาผู้เรียนได้อย่างละเอียด และสามารถนำมาปรับปรุงการเรียนการสอนได้

5.6.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.6.2.1 ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาถึงรูปแบบของไคอะแกรมที่มีความเหมาะสมกับระดับประถมศึกษา เพื่อศึกษาว่าไคอะแกรมรูปแบบใดที่จะเหมาะสมกับระดับประถมศึกษามากที่สุด

5.6.2.2 การสอนโดยใช้เทคนิคการสร้างไคอะแกรม เป็นเทคนิคการสอนที่นักเรียนต้องใช้กระบวนการกลุ่ม คล้ายกับวิธีการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ จึงควรมีการเปรียบเทียบระหว่างวิธีสอนทั้งสองแบบ เพื่อคว้าวิธีสอนแบบไหนให้ผลสัมฤทธิ์สูงกว่า

5.6.2.3 ควรมีการวิจัยเชิงทดลองโดยเทคนิคการสร้างไคอะแกรมในวิชาอื่น ๆ และในระดับชั้นที่แตกต่างกันออกไป โดยเฉพาะในระดับชั้นประถมศึกษา เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการของเด็กในระดับต่าง ๆ

5.6.2.4 ควรมีการวิจัยเชิงทดลองโดยเทคนิคการสร้างไคอะแกรม เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการสอนคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ และทักษะการเขียน

5.6.2.5 ควรมีการทดลองโดยพิจารณาถึงตัวแปรอื่น ๆ เช่น ความคงทนในการเรียนรู้ ความคิดสร้างสรรค์ ความสนใจ เจตคติในการเรียน ฯลฯ